

Najbardziej sformalizowany model *hoshin kanri* przedstawił w literaturze przedmiotu P. Babich. Przyjęta przez niego definicja tej metody jako systemu formularzy i zasad strukturyzujących proces planowania (Babich, 1998, s. 21), spowodowała, że zaczęto ją postrzegać jako sformalizowany biurokratyzowany sposób zarządzania. Model swój oparł na doświadczeniach w pracy w oddziale San Diego firmy Hewlett-Packard. Pracując jako kierownik zapewniania produkcji był odpowiedzialny za jej realizację.

Do opisu tej metody autor stosuje odmienną terminologię w porównaniu do innych modeli.

Według P. Babicha *hoshin kanri* składa się z następujących elementów, którym odpowiadają odpowiednie formularze:

1. Plan podstaw biznesu (*Business Fundamentals Plan*), w którym rejestruje się bieżącą działalność na podstawie misji przedsiębiorstwa.
2. Plan działań długookresowych (*Long Range Plan*) określający przyszłość działania przedsiębiorstwa, zapisany w formularzu tabela planowania *hoshin*.
3. Plan roczny (*Annual Plan*) zawierający opis głównych działań do zrealizowania w bieżącym roku, w celu osiągnięcia planu działań długookresowych i wizji. Jego struktura jest przedstawiona w formularzu planu wdrożenia.
4. Tabele przeglądu (*Review Tables*) służące do porównań rzeczywistych wyników z planowanymi
5. Tabele nieprawidłowości (*Abnormality Tables*), w których dokumentuje się zdarzenia nietypowe, ułatwiające rozwiązanie problemu.

Pete Babich

Wpisany przez Ówiklicki Marek
sobota, 04 grudnia 2010 20:51 -
